

Aan: Ministerie van Financiën, Ministerie van Economische Zaken, Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

Van: HISWA-RECRON

Betreft: **Wet implementatie Richtlijn Btw in het digitale tijdperk inzake de platformeconomie;**
https://www.internetconsultatie.nl/btw_platformeconomie/b1

Datum: 3 november 2025

HISWA-RECRON is de brancheorganisatie voor watersport, waterrecreatie en verblijfsrecreatie. Deze sectoren bestaan uit merendeels MKB ondernemingen en kenmerken zich door een sterk seizoenpatroon in omzet, een sterke afhankelijkheid van de vraag vanuit de markt en daarmee een voortdurende investeringsnoodzaak om aan de vraag en smaak van de gast en de klant te blijven voldoen. De sector verblijfsrecreatie kenmerkt zich in belangrijke mate met diensten waarop thans het lage btw-tarief van toepassing is.

HISWA-RECRON wil langs deze weg graag reageren op de consultatie met betrekking tot de implementatie van de Richtlijn Btw in het digitale tijdperk inzake de platformeconomie.

Platformfictie

HISWA-RECRON kan zich in beginsel vinden in de toepassing van de platformfictie, waarbij de platforms die accommodaties aanbieden van derden aanbieden voor korte perioden (HISWA-RECRON kijkt daarbij met name naar accommodaties ten behoeve van recreatie), verantwoordelijk zijn voor de Btw-heffing en afdracht van de verhuur van deze accommodaties. Het gelijke speelveld op deze markt wordt daarmee gediend.

Voor wat betreft het aanbod op platforms van kampeerplaatsen op campings vraagt HISWA-RECRON zich daarbij wel af of de platformfictie van toepassing is. Dit soort losse plaatsen (die verhuurt worden zonder accommodatie) kwalificeert volgens de Richtlijn niet als een accommodatie, waarmee derhalve gesteld kan worden dat de platformfictie hierop niet van toepassing is.

Kleine Ondernemingsregeling (KOR)

HISWA-RECRON kan zich vinden in de lijn van de Europese richtlijn en de Nederlandse keuze om de platformfictie volledig toe te passen voor accommodatieverhuur. Het level playing field is daarmee naar het oordeel van HISWA-RECRON gediend.

Wetsvoorstel heeft mogelijk negatieve impact op het doen-vermogen

HISWA-RECRON vreest -anders dan wat de MvT concludeert- dat er wel negatieve gevolgen kunnen zijn op het 'doenvermogen' van betrokken ondernemingen.

Dat zit zo. De tabelposten in de Wet op de OB 1968 die op de verhuur van huurgrond voor de plaatsing van een eigen kampeermiddel resp de verhuur van recreatiebungalows c.a. van toepassing zijn, luiden momenteel als volgt:

b 10 het geven van gelegenheid tot kamperen binnen het kader van het kamp- en vakantiebestedingsbedrijf aan personen die daar slechts voor een korte periode verblijf houden;

b11 het verstrekken van logies binnen het kader van het hotel-, pension- en vakantiebestedingsbedrijf aan personen die daar slechts voor een korte periode verblijf houden;

De tabelpost b11 komt overigens per 1 januari 2026 te vervallen; het btw-tarief op deze diensten stijgt naar 21 %.

In het wetsvoorstel wordt de 'verhuur voor korte perioden' verkort van 6 maanden naar 30 dagen.

Tabelpost b10

HISWA-RECRON vraagt zich af of de verkorting van een 'korte periode' ook van toepassing is op de tabelpost b10. Momenteel is het zo dat tabelpost b10 (campings) ook van toepassing is op de verhuur van een campingplaats voor een seizoen (doorgaans maximaal 6 maanden) en voor een zogenaamde jaarplaats. Jaarplaatsen zijn campingplaatsen waar een recreant een eigen stacaravan of chalet plaatst; die jaarplaatsen worden in zijn algemeenheid jaar op jaar verlengd. Overigens impliceert dit niet dat een recreant ook het gehele jaar gebruik maakt van zijn campingplaats c.q chalet; vakk is het gebruik van gehuurde plaats beperkt tot 6-7 maanden per jaar. De wetgever respectievelijk de belastingdienst accepteert dat de verhuur van dit soort campingplaatsen, die dus voor langer dan 30 dagen worden verhuurd, valt onder tabelpost b10.

Verkorting van de duur van 'de korte periode' naar 30 dagen roept allereerst de vraag op wat daarvan de betekenis is voor de verhuur van dit soort campingplaatsen.

HISWA-RECRON wenst daarover zekerheid te verkrijgen, mede gelet op de eerdere opmerking dat dit soort plaatsen niet kwalificeren als accommodaties in de zin van de Richtlijn, en bepleit hiermee tevens (mochten de plaatsen wel kwalificeren als accommodatie in de zin van de Richtlijn) om het te houden zoals het nu is. ***Dat wil zeggen, bepleit wordt dat ook voor die gevallen, waarin dus een plaats wordt gehuurd binnen het kader van het kamp- en vakantiebestedingsbedrijf, het lage btw-tarief van tabelpost b10 van toepassing blijft.*** De achtergrond en motivatie van dit pleidooi wordt hieronder bij de bespreking m.b.t. tabelpost b11 gegeven.

Tabelpost b11

Bij verhuur van recreatieobjecten die vallen onder de tabelpost b11 (straks het algemene tarief) komt het (ook) voor dat deze verhuur een langere periode dan 30 dagen betreft. Dat gebeurt vaak in verband met recreatie, maar kan bijvoorbeeld ook gebeuren als iemand zijn huis verbouwt en tijdelijk ergens anders (op een recreatiepark of een camping) moet verblijven of als iemand 'tussen 2 huizen zit', dus zijn woning heeft verkocht en zit te wachten op (op)levering van het nieuwe huis. In dit soort gevallen, waarin de sector zorgt voor 'maatschappelijke opvang', blijft de verhuur van de accommodatie meestal binnen de periode van 6 maanden.

Verkorting van de periode van 6 maanden naar 30 dagen brengt mee dat op overeenkomsten die zich uitstrekken over een langere periode dan 30 dagen (mogelijk) de Btw-vrijstelling moet worden toegepast. Niet alleen levert dit voor de ondernemingen extra administratieve lasten op, maar ook de noodzaak om enorm alert te zijn bij het afsluiten van overeenkomsten. Vaak weten contractspartijen bij het afsluiten van een overeenkomst nog niet eens hoe lang de contractuele relatie c.q. de (ver)huur van het recreatieobject precies zal duren. Dat is immers doorgaans nauw verbonden aan de omstandigheden waarin de consument verkeert.

Het gevolg van strikte toepassing van de 30 dagen termijn is dan -zoals gezegd- dat op de dienstverlening de Btw-vrijstelling van toepassing is of wordt. En het gevolg daarvan is dan weer dat de onderneming een deel van zijn betaalde Btw niet meer mag aftrekken, omdat immers de prorata-regeling voor teruggave van betaalde Btw zegt, dat over dat deel van de omzet waarover geen Btw verschuldigd is er ook geen vooraftrek van betaalde Btw mag plaats vinden.

HISWA-RECRON maakt zich hierover zorgen omdat dit ingrijpt op de liquiditeit en het 'doenvermogen' van de onderneming.

HISWA-RECRON heeft in verband hiermee een aantal vragen en opmerkingen.

In de eerste plaats wordt gevraagd om helderheid ten aanzien van de verhuur van campingplaatsen voor het seizoen respectievelijk voor het plaatsen door

de recreant van een (eigen) stacaravan/chalet voor langere tijd op een campingplaats en wordt bepleit de huidige regeling (9 % btw-heffing) voor deze verhuur te continueren.

Tevens wordt helderheid gevraagd ten aanzien van de verhuur van recreatieobjecten die vallen onder de tabelpost b11. Die post vervalt per 1 januari 2026 en daarmee kan de vraag gesteld worden of in alle gevallen waarin sprake is van het verhuren van een accommodatie bij een vakantiebestedingsbedrijf het algemene tarief van 21 % van toepassing wordt. Mocht het antwoord daarop zijn dat bij verhuur voor langer dan 30 dagen er sprake moet zijn van het hanteren van de Btw-vrijstelling op deze dienstverlening, ***dan pleit HISWA_RECRON er voor -net als bij de verhuur van campingplaatsen (b10)- om bij de verhuur van recreatieobjecten (nu vallend onder tabelpost b11) in de (niet veel voorkomende) gevallen dat langer dan 30 dagen wordt verhuurd de btw-vrijstelling niet van toepassing te doen zijn, respectievelijk de termijn te houden op 6 maanden, danwel -als dat onhoudbaar is- te verlengen naar niet minder dan 3 maanden.*** Daarmee blijven de ondernemingen de (bijna) volledige btw-vooraftrek behouden, respectievelijk wordt de beperking op de vooraftrek geminimaliseerd en wordt het 'doenvermogen' en de liquiditeit van de onderneming niet aangetast. Dat klemmt des te meer, daar recreatiebedrijven in de afgelopen jaren relatief veel zwaarder zijn (en worden) belast met fiscale maatregelen van centrale en decentrale overheden.

HISWA-RECRON
3 november 2025